

MÖTET

Ulla jagar getter och Gert.

Gert Andersson

• Gert och Gunilla Andersson driver Raftsjöhöjdens gårdsmejeri med cirka 120 getter.

Aktuell: Under veckoslutet är Gert med i en delegation med 25 personer från Jämtland som åker till Slow Food-eventet Salone del Gusto & Terra Madre i Turin i norra Italien.

• Raftsjöhöjdens gårdsmejeri är en av fem jämtländska gårdar som levererar källarlagrad getost som är utsedd till en av mässans 300 förnämsta produkter tillsammans med en annan jämtländsk produkt: souvas, kåtarökt ren.

• Gert är ordförande för nätverket Slow Food Jämtland som arbetar för god, ren och rättvis mat. De har tillsammans med andra företag arrangerat "Sinnenas väg" i nio år. Under några sommar och höstdagar är Gerts och Gunillas getgård är ett av stoppen.

• Gert har besökt många osttillverkare i Europa och har kontakt med universitetet Sorbonne i Paris.

Gert Andersson på hästen Lovisa. I famnen har han geten Halima, 3 månader.

Gert Andersson är stockholmaren som hittade verkligheten på gården i Raftsjöhöjden

Vägen ringlar sig långt in i granskogen. Den första snön ligger kvar runt gruskornen. Det är sinnenas väg.

Det är många smala vägar och mycket engagemang har lett fram till de större sammanhangen där mat tas på allvar. Det småskaliga har blivit stort. Gert är en av alla som satt länet på den europeiska matkartan.

– Har du någon fotograf med, frågade Gert när han dök upp från baksidan av mejeriet.

– Nä, svarade jag.

– Jag har en idé, säger Gert och förklarar lite snabbt hur han har tänkt.

– Inga hästar säger jag, det blir väl ingen ost av dem.

– Hästarna är viktiga, säger han och sticker i väg igen.

Fotografen Louisa Sundell, som är på gården och jobbar några dagar, kliver yrvaket ut ur huset. Gert släpper ut en get och åker redan på sin cykel nedför åkern för att hämta hästarna Lovisa och Louis.

– Ta med geten, ropar han från cykeln.

Länets ordförande i Slow Food är snabb i vändningarna.

Flera timmar senare sätter jag mig frusen utanpå men varm inuti inne i husets sal och kan ställa frågan:

– Vem är du? Hur kommer det sig att du är här och gör det du gör?

Gert säger att hans släkt haft den här gården i åtta generationer, samtidigt som hans dialekt berättar han inte växt upp i Raftsjöhöjden.

– Jag är uppväxt i Stockholm men jag var här på somrarna. Min kusin och jag fick som barn prova att handmjölka grannens fjällkor. Ol Orsa och hans fru Nanny hade tid och tålmod med oss. Mjölkhinken fick vi springa hem med sen. Men det klart, vi blev ju allt bättre på att mjölka.

Sedan var det poesi, musik och teater på 70-talet som gällde. Gert utbildade sig till skådespelare i Paris och Stockholm. Bodde en kortare period i New York. När han kom tillbaka reagerade han på hur kommersi-

ellt allt blivit och på alla mot-kulturer.

– Jag har alltid velat vara för någonting.

I ett sökande efter en riktig verklighet och nya verktyg åkte Gert till Jämtland. Året hos Olle Lögdberg i Hammerdals järnhandel, och hans inställning till människor, betydde mycket, liksom mötet med Alf Olofsson och hästkörningen. Under tre år jobbade Gert i skogen manuellt med motorsåg och mötte det jämtländska berättandet och 100 procent pålitlighet.

En kväll lyssnade han på radio och hörde om en professor som tyckte att stadsungdomar skulle skickades ut på skogsjobb för att få ordning på sina liv. Så bra tänkte Gert, innan han förstod att det skulle vara som ett straff.

När världens bästa jobb, enligt Gert, betraktas så av stadskulturen blev det en vändpunkt, och han förstod att han inte skulle tillbaka till storstan. Det blev Raftsjöhöjden.

– Det fanns en förnöjsamhet bland människorna i glesbygden förr. Jag har alltid trott att det berott på att de gett sig själva ett överkomligt livsprojekt. Men nu har det slagit mig att de kan också ha att göra med vad de åt. Deras mat var rik på omega 3-fetter, vitaminer och antioxidanter. Men vad äter ungdomar i dag, ger de de äter lugn- och-ro hormoner?

– Det vi äter är det vi blir.

1983, hos Jerker Engborg i Föllinge, träffade Gert sin fru Gunilla som redan kommit långt i tankarna kring ett ekologiskt synsätt. Hon hade kunskaperna och genomförde dem praktiskt med en tio hektar stor grönsaksodling. Gunilla blev en idol och förebild.

– Är det någonting som behöver göras så blir det gjort, sådan är Gunilla, säger Gert. Hon har integritet och stor intuition.

Fortsättning på nästa uppslag

